

Henryk Gulbinowicz

Wprowadzenie do liturgii Mszy św. inauguracyjnej

Wrocławski Przegląd Teologiczny 10/2, 9-10

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

I. UROCZYSTA INAUGURACJA
ROKU AKADEMICKIEGO 2002/2003
(8 X 2002)

KARD. HENRYK GULBINOWICZ

WPROWADZENIE DO LITURGII
MSZY ŚW. INAUGURACYJNEJ

Przy ołtarzu Chrystusa, jak co roku w pierwszej dekadzie października, rozpoczynamy nowy rok akademicki. Zwyczajna inauguracja roku akademickiego każe nam odważnie patrzeć w przyszłość, planować rytm pracy uczelni i w pokornej modlitwie wypraszać Boże błogosławieństwo na trudy dla nauczycieli akademickich i studentów.

Inauguracja roku akademickiego 2002/03 na Wydziale Teologicznym we Wrocławiu, godzą się ze mną wszyscy – jest nadzwyczajna, a to z racji jubileuszu 300-lecia istnienia akademickiej teologii na Dolnym Śląsku, historycznie ujmując, drugiej po Krakowie Uczelni Teologicznej w Polsce.

Inaugurację trzeba zaliczyć do wyjątkowych jeszcze i z tego powodu, że przewodniczy tym uroczystościom Najdostojniejszy Ksiądz Kardynał Zenon Grocholewski, Prefekt Rzymskiej Kongregacji Wychowania Katolickiego, który jako główny Celebrans przewodniczy uroczystej Mszy św. i ubogaci nas słowem Bożym, i którego ze czcią witamy.

Do nadzwyczajnych zaliczyć ją trzeba i z tej racji, że mamy to szczęście, iż są tu obecni przedstawiciele Episkopatu Polski, a także Księża Biskupi przybyli z zagranicy, na czele z JE Arcybiskupem Erwinem Enderem – Nuncjuszem Apostolskim w Pradze i JE Biskupem Egonem Kapellari z Grazu.

Wyjątkowa jest także dzięki obecności nie tylko Panów Rektorów Wyższych Uczelni Wrocławia i Opola, ale też katolickich uczelni z kraju, jak: Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,

Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego i przedstawiciele wyższych uczelni z zagranicy. Proszę mi pozwolić, że na czele tej grupy wymienię Jego Magnificencję Pana Rektora Uniwersytetu w Linzu – Profesora dr. Johannes Hengstschlägera.

Dzisiaj mamy zaszczyt podejmować, a chcę ten fakt szczególnie podkreślić, liczną grupę uczonych i parlamentarzystów z Austrii, na czele z Panem Prezydentem Bundesrates Bürgermeister Ludwigiem Bieringerem z Wiednia. Austriacki monarcha Leopold I powołał nasz wydział teologii i filozofii w pamiętnym roku 1702, zlecając zakonowi jezuitów prowadzenie uczelni. Aby podkreślić naszą wdzięczność wobec Austrii, Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu w roku swojego Jubileuszu, dzisiaj w auli obdarzy doktoratem *honoris causa* wybitnego uczonego tego kraju, Pana Profesora dr. hab. Herberta Schambecka, byłego prezydenta Rady Związkowej Parlamentu Republiki Austrii.

Gościmy przedstawiciela – Ojca Generała Jezuitów, duchowych synów św. Ignacego, którzy przez wiele dziesięcioleci prowadzili chlubnie naszą uczelnię. To oni tworzyli kadrę naukową, zgromadzili piękny księgozbiór i wzniesli potrzebne gmachy, służące do dzisiaj Uniwersytetowi Wrocławskiemu.

Cieszymy się zaszczytem goszczenia na inauguracji władz województwa dolnośląskiego i miasta Wrocławia.

Za udział w obchodach jubileuszu wdzięczni jesteśmy nauczycielom akademickim naszej uczelni, którzy stawili się *in corpore*, i młodzieży studenckiej.

Wysoko sobie cenimy obecność przedstawicieli duchowieństwa i wiernych Dolnego Śląska. To oni nas „żywią i bronią”, bo uczelnia nasza jeszcze po II wojnie światowej dotychczas nie uzyskała żadnych dotacji państwowych.

Po staropolsku, gorąco i serdecznie witam dostojników Kościoła, władze państwowe i miejskie, czcigodnych Gości z kraju i zagranicy.

Spotykamy się w najpiękniejszym miejscu Wrocławia – przy ołtarzu Chrystusa, aby Bogu dziękować i modlić się za twórców Wydziału Teologicznego: za papieża Klemensa XI, biskupa Wrocławia – Franciszka Ludwiga Neuburga, za cesarza Austrii – Leopolda I, i wszystkich nauczycieli akademickich i innych szkół – dawnych i obecnych. Ogromny jest ich dorobek. Piękny wkład w kulturę narodu, nie tylko naszego. Prosić będziemy wszyscy, aby Wszechmogący pozwolił nam dalej wiernie służyć Bogu, Kościołowi, Ojczyźnie i narodom Europy.